

denne pligtige Enkeforsørgelse ret tryk-
kende. Ogsaa paa anden Maade har Tje-
nestemænd paa forskellig Vis maattet være
med til at sikre deres Alderdom. Man
kan altsaa ikke uden videre komme og
sige, at de var fritaget fra al Forpligtelse,
før vi fik den nye Tjenestemandsløve. Det
skal jeg ikke opholde mig længere ved,
thi jeg er ganske klar over, at det var et
Fremskridt, der skete i 1919, som vi alle
er glade for.

Dernæst maa jeg for det andet sige,
at vi, der gerne vil stemme for dette Lov-
forslag, staar i en ret mærkelig Situation.
Fra en vis Side er man misfornøjet med,
at vi har forringet Lovforslaget, som de
siger, og saa har man alligevel Følelsen
af, at de, der taler om, at vi har forringet
Lovforslaget, lægger yderligere Hindringer
i Vejen for, at det i det hele taget kan
blive gennemført. Man kan ikke baade
tale om, at man maaske vilde have stemt
for Lovforslaget, hvis det ikke var blevet
forringet, og saa alligevel blive ved at
forhindre, at det i alt Fald gennemføres
i den Skikkelse, det nu har, uden yder-
ligere Forringelse. Fra en vis Side, navn-
lig fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side,
tales der om, at hvis der var kommet en
enkelt bestemt Ting ind, kunde de have
stemt for Lovforslaget. Jeg vil ikke tale
om Æselet, som det ærede Medlem talte
om, som knækkede Ryggen, men jeg synes
ærlig talt, at naar man er klar over, at
Lovforslaget i sig selv indeholder et saa
godt Princip og saa mange gode Bestem-
melser, at man maa ønske det fremmet,
saa er det lidt mærkeligt, at man ikke vil
hjælpe til Lovforslagets videre Fremme
ved at stemme for det her, men vil und-
lade at stemme, hvorved man i Virkelig-
heden støtter den Fraktion her i Tinget,
der paa den ene Side klager over, at Lov-
forslaget er forringet, og paa den anden
Side ønsker at indføre en Bestemmelse,
som fuldstændig maa standse det hele.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Hol-
stein gentog en Bemærkning om, at dette
Lovforslag i Modsætning til den af ham
anbefalede Plan indeholdt noget, han be-
kæmper, og som han anser for Statssocial-
isme. Andre vil sikkert se lige modsat
paa dette Forhold og sige, at den Arbej-
dertvangsforsikring, som er bygget op i
Tyskland, er et udpræget Resultat af de
statssocialistiske Bestræbelser, som jo alene
i Tyskland overhovedet har fundet noget
Raaderum, medens derimod det Land,
hvor baade Socialisme og Statssocialisme

indtil den sidste Tid har haft mindst Frem-
gang, netop har valgt det System, som vi
forfægter her, nemlig England. Det ærede
Medlem vilde af den Omstændighed, at de
gamle uden en hvilken som helst Anstren-
gelse opnaaede noget, finde et socialistisk
Træk. Jeg har allerede forrige Gang, jeg
havde Ordet, sagt, hvorfor den Paastand
ikke er rigtig, at de gamle opnaar dette
uden overhovedet at yde noget. Men det
ærede Medlem ved jo dog, at under den
nuværende økonomiske Samfundsordning
er der mange, som opnaar noget uden
nogen som helst Anstrengelse, uden at
dette har noget som helst med en socia-
listisk Tendens at gøre. Der er Mænd,
som fødes til mægtige Besiddelser, og uden
nogen som helst Anstrengelse fra deres
egen Side overtager de disse Besiddelser.
Det ærede Medlem hører til dem. Der er
andre, som fødes i Slægter, hvor man gan-
ske vist ikke har den store Besiddelse,
men dog betryggede Kaar, saaledes at der
derigennem gives enhver, som fødes inden-
for en saadan Slægt, en Start, som er
ganske anderledes end den, som andre i
Befolkningen faar. Jeg tror, jeg selv hører
til en saadan Slægt. Vi, der hører til saa-
danne Slægter, og som derved fra Fødselen
af er stillet saaledes, at vi har faaet en ganske
anderledes Start end andre — skulde vi
dog ikke kunne forstaa Berettigelsen af
at virke hen til en Samfundsordning,
hvor man af dem, hvis Start har været
saa ussel, at de under det nuværende
System ikke har været i Stand til selv at
betrygge deres Alderdom, ikke kræver
noget andet end dette, at de har ført et
arbejdsomt Liv — og desuden ydet alt
det, Staten kræver af dem som Stats-
borgere —, for, at de kan faa en ikke
overmaade stor Aldersrente. Jeg tror, vi
burde kunne blive derom.

Den højtærede Indenrigsminister
siger, at jeg griber til et Middel for at
finde en Motivering til at afholde mig fra
at stemme over hans Lovforslag. Den
højtærede Minister maa dømme efter sig
selv eller efter andre; det, han siger,
passer ikke paa *min* Stilling til dette
Lovforslag. Thi *jeg* griber ikke efter et
Middel for at finde en Motivering til ikke
at stemme over dette Lovforslag, jeg har
tværtimod søgt at finde Udveje til at
komme til at anbefale det og stemme for
det, og derfor har jeg anbefalet at sætte
Kravene ned til det mindste Minimum,
som var forsvarligt, under Hensyn til vor
Opfattelse af Princippet. Derfor har vi
ikke fundet den foreliggende Ordning paa